

Teza: obowiązki zawodowe radcy prawnego

Wprowadzenie w błąd pokrzywdzonej przez radcę prawnego może polegać jedynie na jego świadomym działaniu lub zaniechaniu.

Sygn. akt **WO 15/17**

ORZECZENIE

z dnia 14 marca 2017 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie:

Przewodniczący: SWSD Stefan Mazurkiewicz

Sędziowie: SWSD Juliusz Cybulski - sprawozdawca

SWSD Magdalena Szepczyńska

Protokolant: Kamila Kamińska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego Wacława Góreckiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 marca 2017 r. sprawy radcy prawnego Z. M.

obwinionej o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust.1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 12 ust 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015 r.)

na skutek odwołania Rzecznika Dyscyplinarnego od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Rzeszowie z dnia 21 listopada 2016 r. w sprawie o sygn. akt OSD/18/16

orzeka:

1. utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie;
2. kosztami postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym obciąża Krajową Izbę Radców Prawnych w Warszawie.

UZASADNIENIE

Radca prawny Z. M. została obwiniona o to, że w okresie od kwietnia do grudnia 2015r. w W., jako radca prawny Gminy W., błędnie informowała skarżącą M. G., jako zainteresowaną stronę, o wniesieniu do sądu sprawy o wywłaszczenie, na rzecz Gminy W., nieruchomości pod drogę w O., czym dopuściła się naruszenia art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 12 ust. 1 kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Izby Radców Prawnych w Rzeszowie z dnia 21 listopada 2016 r. (sygn. akt OSD 18/16) została uniewinniona od przypisanego jej przewinienia zawodowego, polegającego na tym, że w okresie od kwietnia do grudnia 2015r. w W., jako radca prawny Gminy W., błędnie informowała skarżącą M. G., jako zainteresowaną stronę, o wniesieniu do sądu sprawy o wywłaszczenie, na rzecz Gminy W., nieruchomości pod drogę w O., czym dopuściła się naruszenia art. 64 ust1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 12 ust. 1 kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Na podstawie art.70⁶ ust.2 i 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych oraz §1 ust. 1 pkt 1 Uchwały nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych

kosztów postępowania dyscyplinarnego, kosztami postępowania przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym w kwocie 1.100 zł (słownie: jeden tysiąc sto złotych) została obciążona Okręgowa Izba Radców Prawnych w Rzeszowie.

W uzasadnieniu Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Rzeszowie uznał, iż biorąc pod uwagę zgromadzony w aktach sprawy materiał dowodowy obwiniona radca prawny Z. M. nie dopuściła się przewinienia dyscyplinarnego to jest naruszenia art. 64 ust1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 12 ust. 1 kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Na powyższe orzeczenie odwołanie wniósł Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych z dnia 29 grudnia 2016r zaskarżając je w całości, zarzucając:

1.

Naruszenie prawa procesowego a w szczególności art. 2 § 1pkt 3 k.p.k. przez całkowite pominięcie i zdyskredytowanie zeznań pokrzywdzonej, przez przyjęcie, że jako osoba starsza i z wykształcenia pielęgniarka nie była w stanie pojąć informacji obwinionej czy skierowała sprawę do sądu.

2.

Naruszenie art. 4 k.p.k. poprzez nieuwzględnienie w dokonanych ustaleniach kluczowych dla oceny sprawy faktów, a w szczególności, faktu otrzymania przez obwinioną w październiku 2013r. pełnomocnictwa procesowego Gminy upoważniającego obwinioną do skierowania sprawy drogi dojazdowej do sądu oraz faktu dezinformowania przez Gminę zainteresowanych w tym poszkodowanej co do skierowania sprawy do sądu.

Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Rzeszowie wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i uznanie obwinionej winną zarzucanego jej, we wniosku o ukaranie przewinienia, oraz zastosowanie wobec obwinionej kary upomnienia, a także obciążenie kosztami postępowania za obie instancje.

Odpowiedzi na odwołanie z dnia 2 marca 2017r. w imieniu obwinionej wniósł radca prawny M. K. z Kancelarii Radcy Prawnego z K. wnosząc o oddalenie odwołania Rzecznika Dyscyplinarnego w całości, zasądzając na rzecz obwinionej koszty obrony według norm przepisanych.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny, zważył co następuje:

Odwołanie Rzecznika Dyscyplinarnego nie zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W ocenie Sądu, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Rzeszowie uwzględnił przy orzekaniu i właściwie ocenił zebrany materiał dowodowy w sprawie. Zeznania świadka M. G. są niejasne i niespójne a całe postępowanie dowodowe oparte jest przeciwnych twierdzeniach, z tym, że zeznania świadka M. M. i obwinionej są jasne i przekonujące. Także trudno twierdzić, że fakt wydania obwinionej pełnomocnictwa procesowego w 2013r. ma stanowić dowód zaniedbania obwinionej. Wójt Gminy w żaden udowodniony w tym procesie sposób nie domagał się od obwinionej ani z tego powodu nie wyciągał konsekwencji dyscyplinarnych od obwinionej z powodu nie wniesienia sprawy do sądu. Wszyscy zainteresowani liczyli na to, że sprawę da się załatwić polubownie, bez konieczności ponoszenia kosztów postępowania sądowego przez Gminę. W piśmie Wójta Gminy W. (sygn. IŚ.6813.72.2013) skierowanym do drugiej osoby zainteresowanej budową drogi Pani A. F. z dnia 30 października 2013r. (karta 13) Wójt informuje „iż Gmina W. wystąpiła na drogę sądową o uregulowanie stanu prawnego działki numer (...) i przejęcia na rzecz Gminy udziału Pani E. W. wynoszącego 1/32”. Prawie rok później Wójt Gminy W. pismem (sygn. IŚ.6871.113.2014) skierowanym także do Pani A. F. z dnia 1 października 2014 r. (karta 14) napisał: „W związku z powyższym Urząd Gminy wystąpi do Sądu o wszczęcie postępowania wywłaszczeniowego udziału Pani E. W. wynoszący 1/32 w działce ewidencyjnej (...)”. Za takie działania Wójta trudno wyciągać konsekwencje prawne wobec obwinionej. Jak wynika z materiału dowodowego w sprawie nigdy obwiniona nie informowała M. G. o wniesieniu do sądu sprawy o wywłaszczenie na rzecz Gminy W. nieruchomości pod drogę w O.. Z materiału dowodowego nie wynika także aby obwiniona kogokolwiek innego mogła

informować o wniesieniu sprawy do sądu. Stąd też nie można uznać aby obwiniona świadomie wprowadziła w błąd M. G. co do tego , że przed grudniem 2015r. skierowała w imieniu gminy sprawę do sądu.

Mając na uwadze powyższe, Wyższego Sądu Dyscyplinarnego utrzymał w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Rzeszowie.

Kosztami postępowania dyscyplinarnego obciążono Krajową Izbę Radców Prawnych w myśl art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych, który stanowi, iż w razie ukarania koszty postępowania ponosi obwiniony; w pozostałych przypadkach koszty dochodzenia i postępowania przed okręgowym sądem dyscyplinarnym pokrywa właściwa okręgowa izba radców prawnych, a koszty postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym - Krajowa Izba Radców Prawnych.